

תת"ע 369/10/20 - מדינת ישראל נגד שוקרי אבו קרינאת

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תתע"א 369-10-20 מדינת ישראל נ' אבו קרינאת

לפני כבוד השופט הבכיר אלון אופיר

מאשימה	מדינת ישראל
נגד	ע"י שלוחת תביעות תנועה נגב
נאשמים	שוקרי אבו קרינאת
	ע"י ב"כ עו"ד עלי אלקרינאוי

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה בניגוד לסעיף 67 בפקודת התעבורה, תשכ"א -1961.

בהתאם לעובדות כתב האישום נהג הנאשם ביום 27.8.20 רכב בעיר באר-שבע לאחר שביום 16.7.17 נפסל על ידי בית המשפט המחוזי לתקופה של 3 שנים מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה בעקבות עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה.

באותה הפרשה (מנובמבר 2016) נגזר על הנאשם גם עונש מאסר לתקופה של 38 חודשים.

לאחר שסיים הנאשם לרצות את מאסרו, ביקש הנאשם לפגוש בת זוג, ובנסיבות שפורטו בתסקירו של שירות המבחן למבוגרים, נהג רכב בעוד הפסילה שהוטלה עליו בתיק החמור הקודם הייתה פעילה.

הנאשם בחר לקחת אחריות מלאה על מעשיו ולאחר שהורשע נשלח לקבלת תסקיר של שירות המבחן למבוגרים ולקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות שירות.

ביום 16.2.22 טענו הצדדים לעונש בפני:

ב"כ המדינה סברה כי מתחם הענישה הראוייה לפרשה זו צריך לנוע בין מאסר מותנה ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל.

המדינה סקרה בטיעוניה את עברו התעבורתי והפלילי של הנאשם, הבהירה כי לחובתו מאסר מותנה בר הפעלה לתקופה של 4 חודשים וביקשה להפעיל מאסר זה במצטבר לעונש המאסר אותו בקשתי לגזור בפרשה זו.

עמוד 1

לשיטת המדינה, נהיגת הנאשם בזמן הפסילה של תיק סיכון חיי האדם בנתיב תחבורה, מחייבת ענישה שתהיה מחלקו המרכזי של המתחם.

בנוסף, ביקשה ב"כ המדינה לגזור ענישה הכוללת פסילת רישיון בפועל לצד ענישה צופת פני עתיד ולהימנע מענישה בעלת אופי שיקומי.

ב"כ הנאשם הפנה את בית המשפט לתסקירו של שירות המבחן למבוגרים אשר המליץ על ענישה הכוללת מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לצד תהליך טיפולי הכולל צו מבחן למשך שנה.

לשיטתו, הנאשם ביצע את העבירה החמורה הקודמת לפני כ-6 שנים כאשר היה מאד צעיר וחבר לחברה שולית שהשפיע עליו לרעה.

מאז, התבגר הנאשם, זנח כל פעילות פלילית, והוא מבקש לשקם את חייו.

בית המשפט התבקש להימנע מכל רכיב של מאסר בפועל, לצד אימוץ הענישה המומלצת על ידי שירות המבחן למבוגרים.

דין וגזירת הדין -

הערך המוגן בעבירה של נהיגה של בזמן פסילה הוא שלום הציבור וזכותו לנוע בדרכים בבטחון.

בפרשה זו יש לקבוע את מתחם העונש הראוי ביחס לעבירה של נהיגה בזמן פסילה אשר התרחשה בעקבות החלטה אחת של פסילת הנאשם על ידי בית המשפט המחוזי למשך 3 שנים.

לפי עובדות כתב האישום המדובר בנאשם שהיה מורשה לנהיגה ביום האירוע, וזולת עצם הנהיגה בזמן פסילה, לא יוחסה לו כל עבירה נוספת או התנהגות אחרת אותה ניתן להגדיר כבריונות כבישים.

ביום 20.1.20 קבע בית המשפט המחוזי בבאר-שבע, כבוד השופטת שלו, בעפ"ת 21538-08-19 מדינת ישראל נגד גניים (להלן - פרשת גניים) את הדברים הבאים:

"לא אחת נקבע, כי העבירה של נהיגה בזמן פסילה היא אחת מעבירות התעבורה החמורות, שכן מעבר לסכנה הנשקפת לציבור, מנהיגתו של מי שרשות מוסמכת קבעה כי הוא מסוכן באופן המצדיק את פסילתו; הרי שמדובר בעבירה המבטאת זלזול בשלטון החוק וברשויות אכיפת החוק.

יפים בהקשר זה דברי כב' השופט לוי ברע"פ 6115/06 מדינת ישראל נ' אבו-לבן (8.5.07):

"נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצווים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב... על כן נקבע בסעיף 67 לפקודת התעבורה, כי 'מי

שהודע לו שנפסל מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה, וכל עוד הפסילה בתקפה הוא נוהג ברכב שנהיגתו אסורה בלי רישיון לפי פקודה זו ... דינו - מאסר שלוש שנים".

על כן, נקבע בפסיקה ענפה, כי על בתי המשפט להטיל בגין עבירה של נהיגה בזמן פסילה ענישה מחמירה, לרבות עונשי מאסר בפועל; ובעניין **אבו לבן** הנ"ל נקבע, כי אין מניעה להטיל עונש של מאסר בפועל בגין עבירה זו, גם על מי שלא תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי (ראו גם רע"פ 1211/12 **ישראלי נ' מדינת ישראל** (15.2.12)). הדברים נכונים, על אחת כמה וכמה, בעניינו של מי שאין זו הרשעתו הראשונה בעבירה זו. וכך נקבע ברע"פ 1483/19 **ליפשיץ נ' מדינת ישראל** (6.3.19, להלן - עניין **ליפשיץ**):

"נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סכנה לביטחונם ולשלומם של הנהגים והולכי הרגל שבסביבה, והיא אף משקפת יחס מזלזל בחיי אדם, בצווי בית המשפט ובחוק... בנוהגו בפעם השלישית בזמן פסילה, בעוד עונש מאסר בשל פסילה בזמן נהיגה תלוי ועומד מעל לראשו, ביטא המבקש כי אין עליו מורא הדין והוא אינו נרתע מסיכון חיי אדם. יש לייחס חומרה רבה להתנהגות זו, המצדיקה, בנסיבות העניין, עונש מאסר בפועל כפי שנגזר על המבקש".

בפרשת גניים קבע בית המשפט המחוזי כמתחם ענישה ראוי עונש מאסר בפועל שנע בין 6 ועד 20 חודשי מאסר.

אלא שהמתחם לעיל נקבע בפרשת גניים על רקע הדברים הבאים:

"בענייננו, מעבר לחומרת העבירות כשלעצמן, הרי שהנסיבות הקשורות בביצוען, מציבות את הפגיעה בערכים המוגנים ברמה גבוהה. המשיב נהג ברכב לאחר שנפסל במסגרת חמישה גזרי דין שונים, לפסילה מצטברת של 88 חודשים; ובעת שרשיון הנהיגה שלו פקע לפני למעלה מ-14 שנה; ומכלול נתונים אלו, מעיד הן על רמת המסוכנות הגבוהה לבטחון הציבור כתוצאה ממעשיו, והן על רמת הזלזול וההתעלמות שלו מהוראות רשויות אכיפת החוק".

במקרים אחרים שקדמו לפסיקה לעיל, וכאשר הנסיבות היו שונות וקלות יותר, קבע בית המשפט המחוזי בבאר-שבע מתחמים אחרים לעבירה של נהיגה בזמן פסילה:

בעפ"ת 59810-07-12 דרור אביטל נגד מדינת ישראל נקבע:

"מתחם הענישה הקבוע לעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נע בין מאסר על תנאי בנסיבות קלות באופן מיוחד, עד לתקופת מאסר בת שנה".

מתחם תקופת פסילת רישיון הנהיגה ביחס לעבירה של נהיגה בזמן פסילה, נקבע

בעפ"ת 43966-08-13 (מחוזי באר-שבע) חאלד זידאן נגד מדינת ישראל:

"הטווח של עשרים וארבעה חודשי פסילת רישיון הינו בתוך מתחם העונש ההולם, אשר נע בין 6 חודשים ועד לחמש שנים."

כפי שנקבע בסעיפים 40ב', ג' ו-ט' של חוק העונשין, לחומרת מעשה העבירה בנסיבות ובמידת אשמו של הנאשם יינתן המשקל הראוי לצורך קביעת מתחם הענישה המתאים למקרה הנדון.

בפרשה שבפני ולפי עובדות כתב האישום הכולל את פרטי רישיון נהיגת הנאשם, הנאשם **מורשה במקור לנהיגה**.

לא יוחסו לנאשם בכתב האישום עבירות נלוות זולת עצם הנהיגה בפסילה (לא נמלט משוטרים ולא יוחסה לו התנהגות אותה ניתן להגדיר כבריונות כבישים).

נהיגת הנאשם באה על רקע החלטת פסילה אחת של בית המשפט המחוזי (בתיק חמור של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה).

בנסיבות אלה, כפי שנוסח כתב האישום בו הודה הנאשם, מידת הפגיעה בערך המוגן היא בינונית, ולכן אני קובע כי מתחם הענישה בפרשה זו על פי עובדותיה שבכתב האישום ינוע בין עונש של מאסר לתקופה של חודשיים (שיכול ויירוצה בדרך של עבודות שירות) ועד לעונש של שנת מאסר בפועל.

מתחם הפסילה בפועל ינוע בין 12 חודשי פסילה ועד ל- 60 חודשי פסילה בפועל והכל בהישען גם על שנקבע בפסיקה הרלוונטית שצוטטה על ידי לעיל.

ניתוח נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה -

הנאשם הודה ולקח אחריות מלאה ללא כל הסדר טיעון וללא כל תיקון של כתב האישום המקורי.

יש לקחת נתון זה לזכותו.

הנאשם אינו אדם נורמטיבי, גם אם בשנים האחרונות חדל מפעילות עבריינית ונראה כי בחר להתחיל ולנהל אורח חיים נורמטיבי.

בעברו הלא רחוק, ריצה תקופת מאסר ארוכה לאחר שביצע עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה.

בנוסף, לחובתו משנת 2015 עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, דרישת רכוש על ידי אדם מזויין, וניסיון לגניבה (כולם באותו האירוע).

מבחינה תעבורתית, מורשה הנאשם לנהיגה משנת 2012 ולחובתו 8 עבירות קנס.

אודה כי למעט האירוע המאד חריג בחומרתו של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, אין לחובת הנאשם עבר תעבורתי מכביד נוסף.

אני מגדיר את עברו התעבורתי לצד הפלילי של הנאשם כעבר בינוני שיש לתת לו משקל בינוני בשיקולי הענישה של תיק זה.

ככל שהדבר קשור לנסיבותיו האישיות של הנאשם, תסקיר שירות המבחן סוקר פרק זה באופן עמוק אגב ביצוע הערכת מסוכנות לנאשם.

שירות המבחן שופך אור על הנסיבות המיוחדות בהן בחר הנאשם לנהוג בפרשה זו (ואין בעיני בנסיבות אלה כדי להצדיק את נהיגתו או לתת להן משקל לקולה בענישתו).

עוד מבהיר שירות המבחן כי נאשם זה מתקשה בהצבת גבולות עצמיים, נוטה להיות מושפע מחברה שולית, ונדרשת ענישה מוחשית הכוללת מאסר (לריצוי בעבודות שירות) לצד מהלך טיפולי מקביל באמצעות צו מבחן למשך שנה.

תסקירו של הנאשם מפורט וארוך ומפאת סודיותו ופרטים אישיים נוספים של הנאשם המופיעים בו, אמנע מציטוט מתוכו, אך אבהיר כי כל תובנות שירות המבחן באו לידי ביטוי בשיקולי לקביעת הענישה בפרשה זו.

בנסיבות המתוארות לעיל, ולאחר שאיזנתי בין כלל השיקולים לקולה ולחומרה, אני מחליט לתת משקל רב ומכריע לעמדת שירות המבחן בפרשה זו.

ביצוע עבירה של נהיגה נוספת על ידי הנאשם לאחר תיקו המחוזי, מחייב תגובה ענישתית הולמת, הן משיקולי הרתעה והן משיקולי גמול.

מול עמדה זו, סבור שירות המבחן כי לצד מאסר מוחשי ללא הארכה של המאסר המותנה, נדרשת וגם תהיה יעילה פעילות שיקומית הכוללת צו מבחן לתקופה של שנה.

אני מחליט לאמץ גם המלצה זו של שירות המבחן.

לקחתי בחשבון גם את המסמכים הרפואיים שהגיש הנאשם ביחס למצבו הרפואי של אביו (נכה בשיעור של 100%).

אני מחליט להימנע מלהורות על ריצוי המאסר שיגזר להלן מאחורי סורג ובריאח ואקבע כי זה יירוצה בדרך של עבודות שירות.

החלטה זו שלי באה בהמשך ובמיוחד לאור המלצת שירות המבחן, לאור גילו של הנאשם (הנאשם בן 26 והחל לרצות מאסרו הקודם בגיל 20), פרק הזמן שחלף מאז העבירה המשמעותית הקודמת שביצע (כ- 6 שנים), היעדר הסתבכויות נוספות של הנאשם, והרצון לתת הזדמנות של ממש לצו המבחן אותו ביקש שירות המבחן ליישם מול הנאשם במהלך שיקומי מקביל למהלך הענישתי.

אני סבור כי תקופת מאסר של 7 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות לצד הפעלת המאסר המותנה (מחציתו בחופף ומחציתו במצטרב לאור הודאת הנאשם), כך שבסה"כ יירצה הנאשם 9 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, היא תקופה שתענה על עקרון ההלימה.

אני סבור כי פסילת הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 18 חודשים תענה אף היא על עקרון ההלימה בשקילת השיקולים לחומרה ולקולה.

תקופה זו משקפת מצד אחד את לקיחת האחריות והיעדר עבר תעבורתי מכביד (למעט אירוע חמור אחד מלפני שש שנים), ומצד שני נותנת ביטוי לחומרת העבירה שביצע הנאשם כאשר הפרת פסילתו באה בעקבות החלטה של בית המשפט המחוזי במהלכו סיכן חיי אדם בנתיב תחבורה.

לפיכך, הנני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. קנס בסך 2000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם תוך 120 יום מהיום.

את התשלום ניתן יהיה לשלם כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/גזר הדין.

לידיעתך, החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם להחלטה/גזר הדין שנקבע ובהתאם לתשלומים שקבע בית המשפט.

עליך לשלם את חוב הקנס/ הפיצוי/ ההוצאות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

• **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות"

• **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או**

בטלפון 073-2055000

• **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

לידיעתך: בחלוף המועד לתשלום המרכז לגביית קנסות ברשות האכיפה והגבייה ינקוט הליכים לגביית החוב.

למידע נוסף ותשלום הקנס ניתן לפנות גם לנציגי המרכז לגביית קנסות ברשות האכיפה והגבייה במוקד המידע והשרות הטלפוני בטלפון מספר *35592 או בטל' מספר 073-2055000.

ב. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון הנהיגה לתקופה של 18 חודשים.

רישיון הנהיגה יופקד תוך 120 יום מהיום במזכירות בית המשפט **ואם לא יעשה כן יחשב**

הנאשם פסול מיכולת לקבל או להחזיק רישיון נהיגה, אך פסילתו לא תימנה.

הפסילה תסוג כן שבתום 12 חודשים לא תחול על נהיגת מכונה ניידת.

ג. הנני פוסל הנאשם מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ד. הנני גוזר על הנאשם 6 חודשי מאסר אשר ירוצו במידה והנאשם יבצע ויורשע בביצוע עבירה של נהיגה בזמן פסילת רישיון נהיגה והכל תוך 3 שנים מהיום.

ה. גוזר על הנאשם 7 חודשי מאסר אותם יירצה הנאשם בדרך של עבודות שירות.

ו. מורה על הפעלת 4 חודשי מאסר מותנה כפי שנגזרו עליו בתיק 54281-11-16 מחוזי באר-שבע החלטה מיום 16.7.17 לריצוי באופן בו 2 חודשים יהיו חופפים ו 2 חודשים מצטברים למאסר שנגזר בסעיף ה' לעיל.

בסה"כ יירצה הנאשם 9 חודשי מאסר אותם יירצה בדרך של עבודות שירות החל מיום 1.6.22 עת יתייצב בשעה 08:30 במשרדי הממונה על עבודות שירות הצמודים לכלא באר-שבע לשיבוצו בהתאם להחלטת הממונה.

ז. הנאשם יהיה תחת צו מבחן של שירות המבחן למשך שנה.

הנאשם יקח חלק פעיל בכל פעילות שיגדיר שירות המבחן.

עותק מפרוטוקול זה יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום

ניתנה היום, ט' אייר תשפ"ב, 10 מאי 2022, בנוכחות הצדדים.